

Времеви континуум

Опитът на науката през 2025 г. да избяга от космологията на Големия взрив.

Съдържание

1. 🕒 Теория Таймскејп

1.1. Маскировка за 🟠 теорията за умората на светлината

1.2. Доплерова интерпретация на 🟠 червеното отместване

1.3. 🟠 Теория за умората на светлината

2. 😬 Забранен за поставяне под въпрос на теорията за Големия взрив

👤 Научният писател Ерик Дж. Лернър

3. Бекството на Алберт Айнщайн във „Вярвайц“

3.1. Медуен хайп за превръщането на Айнщайн

3.2. Продължаващото отхвърляне на Айнщайн

3.3. Мистериозно изгубената статия на Айнщайн

3.4. Мистериозно изгубената статия на Айнщайн

3.5. Защо?

3.5.1. Научен прогрес

3.5.2. Аргументът „Бог го направи“

4. Начало на 🕒 времето

4.1. Космологичният аргумент Калам

4.1.1. 💬 Дискусия

5. Заключение

Отпечатано на 22 ноември 2025 г.

<https://bg.cosmicphilosophy.org/timescape-theory/>

Опитът през 2025 г. да се избяга от

космологията на Големия взрив

Теорията Таймскејн като маскировка за ● теорията за умората на светлината

Един месец след публикуването на разследването „*Неутрината не съществуват*“ на CosmicPhilosophy.org, което разкрива, че неутрината са догматичен опит за бягство от „*∞ безкрайна делимост*“, и след пресъобщение чрез имейл до научни списания и издателства по целия свят, на което се отговори с отказ и мълчание, въпреки някои учтиви отговори, в научните медии се появиха заглавия, твърдещи, че Тъмната енергия не съществува.

(2024) Тъмната енергия *„не съществува“*: Предизвикателство пред теорията за разширяващата се Вселена

Източник: [Phys.org](https://phys.org) | Месечни съобщения на Кралското астрономическо общество: Писма, Том 537, Брой 1, Февруари 2025, Страници L55–L60

- ▶ Ново проучване разбива теорията за тъмната енергия на парчета ~ Yahoo Новини
- ▶ Загадката на тъмната енергия най-сетне е РЕШЕНА – след като учените измислят радикална нова теория ~ DailyMail
- ▶ Мистериозен пробив в тъмната енергия, след като учените обявяват радикална нова теория ~ GBNews
- ▶ *„Дълбоки последици“*: Учени от Кентърбърийския университет постигат пробив в тъмната енергия ~ Радио Нова Зеландия

Теория Таймскејн

В нов документ, публикуван в Месечни съобщения на Кралското астрономическо общество: Писма, изследователите Антония Зайферт, Закари Дж. Лейн, Марко Галопо, Райън Ридън-Харпър под ръководството на професор Дейвид Л. Уилтшър, предложиха нова теория, наречена *„модел на времевия континуум“*, която предполага, че видимото ускорено разширение е *„илюзия“*, причинена от неравномерните ефекти на гравитацията върху потока от време в различни региони на Вселената. Разликите в дилатацията на времето между плътните галактически региони и разреждащите се космически пустоти създават впечатление за ускорено разширение, без нуждата от тъмна енергия.

Новата теория *„модел на времевия континуум“*, която се представя в глобалните медии като нова независима теория, всъщност взема основната идея на ● теорията за умората на светлината и я възражда в рамката на общата теория на относителността.

Ето защо новата теория *„модел на времевия континуум“* трябва да се счита за маскировка на *„теорията за умората на светлината“*, първоначалният основен претендент на основата на космологията на Големия взрив от 1929 г.:

1. И двете теории оспорват стандартния Λ CDM космологичен модел и неговата зависимост от тъмна енергия, за да обяснят наблюдаваното ускорено разширение на Вселената.
2. Теорията за умората на светлината предполага, че ● червеното отместване на светлината от далечни галактики не се дължи на космическо разширение, а на някакво неспецифицирано „взаимодействие“ с междуплежачото пространство.
3. Моделът на времевия континуум взема тази основна предпоставка на теорията за умората на светлината – че наблюдаваното разширение е илюзия – и я обосновава в добре установените принципи на общата относителност и гравитационната дилатация на времето.
4. Като показва как неравномерният поток от време в различни космически структури може да създаде видимостта на ускорено разширение, моделът на времевия континуум запълва празнината, оставена от липсата на ясен физичен механизъм в теорията за умората на светлината.

Теорията „Таймскејп“ се предлага като основен агент на промяна в космологията, без споменаване на теорията за умората на светлината, което е съмнително.

Теорията за умората на светлината е била широко отхвърляна и активно потискана след приемането и догматичната защита на космологията на Големия взрив.

Следващите глави ще разкрият, че теорията Таймскејп може да е опит на науката да избяга от десетилетния си научно-инквизиторен подтиск на първоначалния основен претендент на теорията за Големия взрив, ● *„теорията за умората на светлината“*.

ГЛАВА 1.2.

Доплерова интерпретация на ● червеното отместване

Доплеровият ефект е проста концепция: Когато влакът се приближи към вас, звукът от сирената му изглежда по-висок. След това, когато влакът ви подмине и се отдалечи, звукът от сирената изглежда по-нисък. Тази промяна в тона се дължи на Доплеровия ефект и този ефект се използва днес, за да обясни защо светлината от далечни галактики изглежда изместена към по-дълги, или „по-червени“, дължини на вълната.

Американският астроном Едуин Хъбъл използва Доплеровата интерпретация на червеното отместване, за да заключи през 1929 г., че Вселената се разширява, и в корелация с това, че Вселената в един момент от времето трябва да е била компресирана в „Космическо яйце“, в съответствие с древните религиозни митове за сътворението в различни култури, включително традициите на китайската, индийската, предиколумбийските и африканските култури, както и библейската Книга на Битие, които всички описват (ясно в алегорични термини) определено начало на времето — било то „сътворението за шест дни“ от Битие или „Космическото яйце“ от древния индийски текст Ригведа.

Теорията за Големия взрив първоначално е наречена „теория на Космическото яйце“ и е предложена от католическия свещеник Жорж Льомер за „ден без вчера“ в съответствие с Книгата на Битие от Библията.

В днешната космология на Големия взрив на науката Космическото яйце се нарича „първичен атом“, който представлява математическа сингулярност или „потенциална ∞ безкрайност“.

Доплеровата интерпретация на червеното отместване е в основата на космологията на Големия взрив.

ГЛАВА 1.3.

● Теория за умората на светлината

Швейцарско-американският астроном Фриц Цвики предложи „теорията за умората на светлината“ през 1929 г. като алтернативна теория за обяснение на наблюдаваното червено отместване, съгласувано с идеята за ∞ безкрайна Вселена.

Основната предпоставка на теорията за умората на светлината е, че червеното отместване се причинява от неспецифициран процес, който кара светлината да изглежда губи енергия, докато пътува през пространството. Този процес често се нарича „фотонovo изтощение“ или „стареене на фотоните“, при което фотоните по същество се „уморяват“, докато пътуват през космоса.

(2018) Теорията за умората на светлината отрича Големия взрив

Източник: [Учените Мин-Хуей Шао, На Уанг и Жи-Фу Гао](#)

(2014) Теорията за умората на светлината опровергава теорията за Големия взрив

Източник: tiredlight.net

(2022) Новата теория за умората на светлината обяснява червеното отместване и микровълновото фоново лъчение в безкрайна Вселена

Източник: tiredlight.org

Теорията за умората на светлината се сблъска с научно-инквизиторен подтиск. Използвана стратегия е позоваването на опровергаването на оригиналната теория от

1929 г., докато поддръжниците оттогава са се опитвали да заобиколят това през последните десетилетия, като използват името Нова теория за умората на светлината (НТУС).

ГЛАВА 2.

Забранен за поставяне под въпрос на теорията за Големия взрив

Авторът на тази статия е ранният критик на теорията за Големия взрив от около 2008–2009 г., когато неговото философско разследване от името на Zielenknijper.com разкри, че теорията за Големия взрив може да се счита за крайната опора на „ *движението за отмяна на свободната воля*“, което той изследваше.

Като критик на теорията за Големия взрив авторът е изпитал научно-инквизиторния подтиск на критиката на Големия взрив от първа ръка.

През юни 2021 г. авторът беше забранен в Space.com за поставяне под въпрос на теорията за Големия взрив. Публикацията обсъждаше наскоро открити документи от Алберт Айнщайн, които поставяха теорията под въпрос.

“ Мистериозно изгубени документи на Алберт Айнщайн, които той е представил пред Пруската академия на науките в Берлин, са открити в Йерусалим през 2013 г...

(2023) Да накараме Айнщайн да каже „Сгреших“

Разследване на превръщането на Алберт Айнщайн във „вярващ“ в теорията за Големия взрив.

Източник: [Глава 3.](#)

Публикацията, която обсъждаше нарастващото усещане сред някои учени, че теорията за Големия взрив е придобила религиозен статус, беше събрала няколко вдумени отговора. Въпреки това, тя беше внезапно изтрита, вместо просто да бъде затворена, както е обичайната практика в Space.com. Това необичайно действие повдигна въпроси за мотивацията зад нейното премахване.

Собственото изявление на модератора, „Тази дискусия е изчерпала темата си. Благодарим на всички участници. Затваряме я сега“, парадоксално обяви затваряне, докато всъщност изтри цялата тема. Когато авторът по-късно изрази учтив несъгласие с това изтриване, отговорът беше още по-тежък – целият му акаунт в Space.com беше блокиран и всички предишни публикации бяха изтрити.

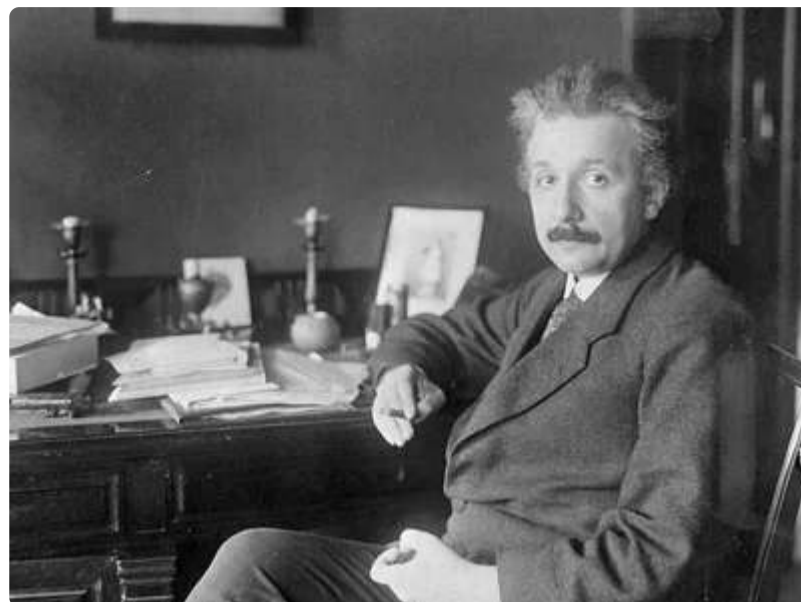
Академичните изследователи са били възпрепятствани да провеждат определени изследвания, включително критикуването на теорията за Големия взрив. Известният научен писател Ерик Дж. Лернър написа следното през 2022 г.:

„Стана почти невъзможно да се публикуват статии, критикуващи Големия взрив, във всякакви астрономични списания.“

(2022) Големият взрив не се е случил

Източник: [Институтът за изкуство и идеи](#)

Алберт Айнщайн

Историческо разследване на неговото превръщане във ,вярващ‘

Официалният разказ и един от основните аргументи *защо* Алберт Айнщайн изостави теорията си за ∞ безкрайна Вселена и се превърна във ,вярващ‘ в теорията за Големия взрив е, че Едуин Хъбъл показа през 1929 г., че Вселената се разширява чрез Доплеровата интерпретация на ● червеното отместване (глава 1.2.), което принуди Айнщайн да признае, че е сгрешил.

(2014) Изгубената теория на Айнщайн описва Вселена без Голям взрив

Източник: [Discover Magazine](#)

Преглед на историята разкрива, че официалният разказ е невалиден и директно произтича от медиен хайп около предполагаемото ,*превръщане на Айнщайн във вярващ‘*, за което има индикации, че Айнщайн не е одобрявал.

Две години след откритието на Хъбъл, Айнщайн постоянно изписваше погрешно името на Хъбъл в научна статия, която противоречеше на медийния хайп за неговото превръщане.

Статията на Айнщайн със заглавие „*Zum kosmologischen Problem*“ („*За космологичния проблем*“) мистериозно изчезна и по-късно беше открита в Йерусалим, място за поклонение, докато Айнщайн внезапно се превърна във ,вярващ‘ и се присъедини към свещеник в турне из САЩ за популяризиране на теорията за Големия взрив.

Кратък преглед на събитията, довели до превръщането на Айнщайн във вярващ в теорията за Големия взрив:

1929: Медуен хайп за превръщането на Айнщайн

От 1929 г. имаше голям медуен хайп около Алберт Айнщайн, който твърдеше, че Айнщайн се е превърнал във ‚вярващ‘ благодарение на откритието на Едуин Хъбъл.

„заглавията из цялата страна [САЩ] светнаха, твърдейки, че Алберт Айнщайн е бил превърнат във вярващ в разширяваща се Вселена.“

Медийното отразяване по това време през 1929 г., особено в популярните вестници, използваха заглавия като „Айнщайн ‚превърнат‘ от откритието на Хъбъл“ или „Айнщайн признава, че Вселената се разширява“.

Родният вестник на Хъбъл Springfield Daily News озаглави „Младежът, напуснал Озаркските планини [Хъбъл], за да изучава звезди, кара Айнщайн да промени мнението си.“

ГЛАВА 3.2.

1931: Продължаващото отхвърляне на Айнщайн

Историческите доказателства показват, че Айнщайн активно отхвърляше теорията за разширяващата се Вселена през годините след медийния хайп за неговото ‚превръщане‘.

Две години след откритието на Хъбъл - [Айнщайн] подчерта основен недостатък на теорията за разширяващата се Вселена.... Това беше основен спорен момент за Айнщайн. ... Всеки път, когато физиците го питаха за това, той отхвърляше теорията.

ГЛАВА 3.3.

1931: Мистериозно изгубената статия на Айнщайн

През 1931 г. Алберт Айнщайн представи статия със заглавие „Zur kosmologischen Problem“ („За космологичния проблем“) пред Пруската академия на науките в Берлин, за да развие теорията си за ∞ безкрайна Вселена, като въведе нов космологичен модел, който би позволил възможността за неразширяваща се Вселена, директно противоречейки на твърденията на медийния хайп за неговото ‚превръщане‘ от 1929 г.

В тази статия, която мистериозно изчезна и беше открита в Йерусалим през 2013 г., Айнщайн постоянно изписваше погрешно името на Едуин Хъбъл, което той сигурно е направил умишлено.

1932: Превръщането на Айнщайн във вярващ

Скоро след като статията му изчезна, Айнщайн беше превърнат във вярващ в теорията за Големия Взрив и се присъедини към католически свещеник в турне из САЩ, за да „популяризира“ теорията, което показва, че може да е имало църковно влияние.

След като свещеникът Жорж Льоментър говори на семинар в Калифорния през януари 1933 г., Айнщайн направи нещо граматично – стана, аплодира и изрече това, което стана известна декларация: „Това е най-красивото и задоволително обяснение на Сътворението, което някога съм чувал.“ и нарече собствената си теория за ∞ безкрайна Вселена **най-голямата си грешка** в кариерата.

Промяната от ожесточено отхвърляне на теорията за Големия Взрив в продължение на години, по време на медиен хайп за неговото предполагаемо „превръщане“, до активна промоция чрез присъединяване към свещеник в национално турне из САЩ, е дълбока.

Превръщането на Айнщайн беше решаващо за популяризирането на теорията за Големия Взрив.

Защо?

Защо Алберт Айнщайн нарече теорията си за ∞ безкрайна Вселена своята „най-голяма грешка“ и се превърна в популяризатор на теорията за Големия Взрив и свързаното с нея „начало на 🕒 времето“?

Разследването на историята на превръщането на Алберт Айнщайн може да държи ключа към дълбоки философски прозрения, защото Айнщайн беше активист за световен мир и неговият ръкопис „Теория за световен мир“ предшества основаването на Обединените нации, което се разглежда в нашата статия за 🕊 Теория на мира на 🦋 GMODebate.org.

Ако Айнщайн е направил съзнателен избор да се отклони от научната истина, каква може да е била мотивацията му?

Въпреки някои очевидни причини, този въпрос може да има по-голяма философска дълбочина, отколкото човек би очаквал, защото науката може да не може да направи по-добре от приемането на догмата като фундаментална основа за мотивация.

Философът на науката Стивън К. Майър написа в книгата си Тайната на произхода на живота, че основен мотив в действие, който може съзнателно да предпочита догматични и дори религиозни отклонения, е самият научен прогрес.

Поговорката:

„Основният проблем е мотивацията.“

Приоритетът, довел до решението на Айнщайн от лична гледна точка, въпреки индикациите за църковно влияние, може да е бил предотвратяването на интелектуалната мързеливост, присъща на потенциала на аргумента „Бог го направи“.

Парадоксално, като прие религиозното „начало на времето“, Айнщайн би могъл да служи на основния интерес на науката за постигане на научен прогрес.

ГЛАВА 4.

Начало на Времето

Аргумент за философията

Допълнителна информация е достъпна в есе от 2024 г. в AEON за философията за идеята за „начало на времето“, което разкрива, че случаят принадлежи към философията.

(2024) Учените вече не са сигурни, че Вселената е започнала с Големия взрив

Източник: [AEON.co](https://aeon.co)

Докато науката защитава космологията на Големия взрив и свързаното с нея „начало на времето“, академичната философия прави обратното и оспорва религиозния „Космологичен аргумент Калам“, който твърди, че времето има начало.

В дискусия във форум относно статия със заглавие **Безкрайно и ∞ безкрайно** на професорите по философия Алекс Малпас и Уест Мористън, учител по философия от Ню Йорк твърди следното:

ГЛАВА 4.1.1.

Дискусия за космологичния аргумент Калам

Безкрайно и ∞ безкрайно

Terrapin Station:

... ако има безкрайно количество време преди T_n , тогава не можем да стигнем до T_n , защото не можеш да завършиш безкрайност от време преди T_n . Защо не? Защото

безкрайността не е количество, което можем да достигнем или завършим.

... За да стигнем до което и да е конкретно състояние, T, ако има безкрайност от предходни състояния на промяна, не е възможно да пристигнем в T, защото една безкрайност не може да бъде завършена, за да достигне до T.

Автор:

Вие защитавате космологичния аргумент Калам.

Terrapin Station:

Аз съм атеист.

Автор:

Ако твърдите, че сте папата, това няма да промени нищо по отношение на изследването на валидността на вашето разсъждение.

Ако привърженик на Калам направи абсолютно същия аргумент като вас, ще бъде ли различно?

Източник: [☺ Online Philosophy Club](#)

Статията „Безкрайно и ∞ безкрайно“ е публикувана в Philosophical Quarterly.

Продължение на статията със заглавие „Цялото време на света“ е публикувано в Oxford's Mind journal.

(2020) Безкрайно и ∞ безкрайно

Източник: [Блог на професор Алекс Малпас](#) | Philosophical Quarterly | Продължение в Oxford's Mind journal

ГЛАВА 5.

Заключение

Теорията „Временен континуум“ се предлага като основен агент на промяна в космологията, без споменаване на ● теорията за уморената светлина. В светлината на историята на произхода на теорията за Големия взрив, която теорията „Временен континуум“ се стреми да оспори, това трябва да бъде поставено под въпрос.

CosmicPhilosophy.org

<https://bg.cosmicphilosophy.org/>

Отпечатано на 22 ноември 2025 г.

Нашите други проекти:

- ▶ [GModebate.org](https://gmodebate.org/): Проект, който изследва философските основи на евгениката, сциентизма, движението за "емансипация на науката от философията", "анти-научния нарратив" и съвременните форми на научна инквизиция.